

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er sådan set den samme risiko, jeg har været inde på et par gange, så jeg vil derfor lige prøve at genopfriske nogle af vore erfaringer fra vores fælles tur til Polen.

De gjorde opmærksom på i det polske udenrigsministerium, at såfremt Kommissionens udspil er det udspil, der bliver gældende, bliver Polen nettobidragyder til EU – jeg gentager: Så bliver Polen nettobidragyder til EU! Man kan vel ikke forestille sig en mere absurd situation: de rige lande dikterer nogle betingelser, der gør, at det største ansøgerland, som har betydelige sociale problemer, skal bidrage.

Jeg vil spørge til slutresultatet: Er fru Charlotte Antonsen ikke enig i, at det set ud fra ethvert synspunkt om solidaritet vil være en fuldstændig uacceptabel situation, at et ansøgerland som Polen bliver nettobidragyder til EU? I forlængelse af det tror jeg altså, at man risikerer et polsk nej, og på den måde hænger de to spørgsmål altså uløseligt sammen, som den radikale ordfører påpegede.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til fru Arnold og hr. Villy Søvndal: Ja, jeg er enig med fru Elisabeth Arnold, Østudvidelsen har første prioritet. Men landbrugsordningerne påvirker da naturligvis også Østlandene, og i særdeleshed kan man sige, at de påvirker Østlandenes muligheder for rent faktisk at få et ja ved en folkeafstemning. Det er der da ikke nogen tvivl om, og det er også derfor, jeg hele tiden har lagt vægt på, at når vi taler landbrugsordninger, er der altså to parter, nemlig de gamle EU-lande og de nye ansøgerlande, og de skal i fællesskab finde en løsning, som er fornuftig for begge landegrupper.

Kl. 13.15

Hr. Villy Søvndal refererer til en tur til Polen. Den deltog jeg også i, og noget af det, hr. Villy Søvndal behændigt glemmer, er forudsætningen for den beregning, de fremlagde fra polsk side. Det var nemlig, at man under nogle helt specielle forhold kunne forestille sig, at Polen ikke kunne nå at søge de forskellige ordninger, som de for så vidt var berettigede til, og derfor får man et lidt ejendommeligt billede af de beregninger, polakkerne har fået foretaget.

Det siger sig selv, at når vi taler strukturstøtte og til dels også landbrugsstøtte i EU, er det normalt de fattigste egne, der får mest. Derfor er jeg

også helt overbevist om, at det reelle billede efter Østudvidelsen ikke bliver, at Polen bliver den helt store nettobidragyder, for selvfølgelig vil Polen have mulighed for at få gavn af de forskellige ordninger, der er beregnet for de allerfattigste egne i EU.

Formanden:

Hr. Poul Nyrup Rasmussen som ordfører.

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Den vigtigste opgave er udvidelsen, som forhåbentlig kan føre frem til underskrivning af aftaler med 10 lande på topmødet i København. Det er helt afgørende, at det danske formandskab leverer den nødvendige indsats.

Jeg synes, vi kan sige, at på forhånd ser det ret godt ud. Der er gjort et enormt og vigtigt forberedende arbejde under det spanske formandskab og i Kommissionen, så det ligger rigtig godt til. Det er imidlertid samtidig ret vigtigt at sikre sig, at spørgsmålet også behandles i en bredere og mere langsigtet ramme, for det er bestemt ikke ligegyldigt, hvordan udvidelsen kommer til at finde sted, og hvordan samlingen af Europa kommer til at foregå.

Vi skal huske, at i et stort antal ansøgerlande skal udvidelsesaftalerne godkendes ved folkeafstemninger, og det er fantastisk vigtigt, at befolkningerne i de nye lande virkelig føler og kan se, at udvidelsen har perspektiv. Derfor vil jeg gerne understrege her ved starten af debatten i dag, at udvidelsen af EU ikke er afslutningen, men begyndelsen på arbejdet for at sikre et Europa, der hænger sammen, som er helt, som er bæredygtigt, socialt og stabilt, og som er præget af velstand og velfærd.

Når aftalerne er på plads, begynder derfor et fantastisk vigtigt samarbejde. Vi skal huske, at selv om udvidelsen arealmæssigt og befolkningsmæssigt vil forøge EU med en tredjedel, vil værdien af den samlede produktion ikke blive forøget med mere end 5 pct., hvilket ca. svarer til Hollands produktion. Derfor er det vigtigt, at der er et perspektiv, og derfor er det også vigtigt, at jeg i dag må gøre regeringen opmærksom på, at den desværre har trukket Øststøtten i den modsatte retning i forhold til den linje, som den tidligere regering fastholdt i 10 år. Det er trist, og perspektivet for udvidelsen bliver forringet med et sådant negativt signal. Den Øststøttestrategi, som regeringen fremlagde i april i år, trækker i den forkerte retning. Vi kommer til